

mellem Stats Telegraphbestyrelsen og Bestyrelsen for de jydff-syenste Jernbaner, angaaende en, om end kun begrændset, saa dog ret god Benyttelse af Jernbanetelegraphen, og det er væsentligt foranlediget ved denne Overeenskomst, at Jernbaneselskabets Directeur paany har optaget Spørgsmaalet om Benyttelsen af Telegraphledningerne og Apparaterne i den almindelige Correspondances Tjeneste. Saaledes som Sagen nu staar, vil der imidlertid neppe være Spørgsmaal om at komme videre end til at blive fri for Lyngby Station; dette troer jeg, at der ikke er Noget veien for, hvorimod det maa ansees for meget tvivlsomt, for ikke at sige vist, at man ikke kan blive fri for de øvrige Stationer, der ere nævnte i Lovforslaget, nemlig Ringsted, Sorø og Klampenborg. Det forekommer mig, at Forholdene paa disse Steder ere af den Bessaffenhed, at man maa erkjende, at der kan være vigtige Grunde for Jernbanebestyrelsen til ikke at ville have med dem at gjøre, ligesom der ogsaa for de vedkommende Steder er Grund til ikke at være tilfreds med den Telegraphcorrespondance, der slutter sig om Telegraphstationer, som ligge i ikke saa ganske lille Afstand fra vedkommende Byer, hvilket navnlig gjælder om Ringsted og Sorø, og for Klampenborgs Vedkommende er Trafikken paa den Tid af Aaret, hvor der ogsaa vil være den meste Correspondance, saa betydelig, at man vel kan forstaae, at Jernbaneselskabet ikke kan være tilfreds med, at dets Expediteurer skulde være beskæftigede med Andet end dets egne Anliggender. Forudsat altsaa, at det ærede Mindretal tager sit Forslag tilbage, forbeholder jeg mig selv til 3die Behandling at stille Forslag i den Henseende efter Conference med Udvalget.

Frederiksen: Jeg tager det Forslag, jeg har stillet under Nr. 57, tilbage.

Da Sagen optog Forslaget, horkaldt det.

Winther: Jeg vil kun ligeoverfor den ærede Minister bemærke, at jeg ikke troer at have kaldt Gesandterne unyttige Personer. Jeg troer, at jeg har sagt: unyttige Poster, i et

hvert Fald er det dette, jeg har meent; jeg har ikke villet indlade mig paa at kritisiere de Personer, der nu beskæde disse Poster. Jeg er imidlertid af den Overbeviisning, at vi under den Tilstand, der nu finder Sted i Europa, godt kunne spare os at have disse Gesandter. Forøvrigt vil Enhver, der har lagt Mærke til, hvad jeg sagde, vistnok have seet, at det var en Besparelse, jeg ønskede, der skulde indføres, og at det var min Mening, at man, forsaavidt man ikke kunde affkaffe hele Repræsentationen i Udlandet, da kunde indskrænke den saameget, at der blot fandtes en Repræsentation paa hvert af de Steder, hvor man troer, at det endnu er nødvendigt at holde en saadan. Ved Siden deraf var det egentlig min Tanke at støtte den Anskuelse, som er bleven udtalt fra en anden Side, nemlig, at man hellere maatte anvende Noget af disse Midler til at skaffe os Generalconsuler eller danske Consuler paa Steder, hvor vor Søfart kunde trænge til Hjælp. Det var egentlig dette, der laa bagved det, jeg tilsigtede, og det var ingenlunde min Mening, at jeg vilde vælte mig ind paa de Mænd, der nu ere i disse Poster; de kunne jo ikke gjøre ved, at Danmark er en saa lille Stat, at de ikke have en Magt bagved, der kunde give deres Ord Bægt. Men naar dette nu ikke er Tilfældet, saa spørger jeg: Hvem i Alverden troer, at vi i det nuværende Europa kunne udrette Noget ved at lønne saadanne Mænd med en efter vore Forhold altfor høj Betaling ved Hofferne paa disse Steder. Jeg troer ikke at det kan bevise, at det er til nogen Nytte, eller at vi have haft nogen Nytte af vore Gesandter i de senere Aar, og det er naturligtvis denne Tid, jeg her taler om.

Ordføreren: Min ærede Sidemand (Euren), der i Udvalget har taget Initiativet til, at Bemærkningen under Nr. 5 er kommen ind i Betænkningen, har allerede udtalt sig om, hvad der er Meningen og Hensigten med denne Bemærkning, og jeg kan ganske henholde mig til ham. Jeg kan godt forstaae, at det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) har benyttet denne Leilighed til paany at fralægge sig at multig skandinaviske Smitte, men